

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 384/2012-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť V. S., M., zastúpeného advokátom JUDr. R. S., D., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky uznesením obce V. č. 82/2002 z 28. novembra 2002 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. S. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. augusta 2012 doručená sťažnosť V. S., M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením obce V. (ďalej len „obec“) č. 82/2002 z 28. novembra 2002.

Zo sťažnosti vyplývalo, že obec 28. novembra 2002 schválila uznesenie č. 82/2002, ktorým prijala, schválila a vyhlásila územný plán obce, čo zahŕňalo aj vyhlásenie verejnej zelene na súkromnej nehnuteľnosti, ktorá bola a je vo výlučnom osobnom vlastníctve sťažovateľa. Dňa 6. októbra 2010 podal sťažovateľ obci ohlásenie drobnej stavby –

oplotenie a osadenie 2 ks plechového domčeka – na nehnuteľnosti v jeho vlastníctve. V odpovedi obce však bolo uvedené, že jeho žiadosť bude prerokovaná, k čomu však obec nemala právny nárok. Do dnešného dňa vo veci nebolo vydané rozhodnutie. Na podnet sťažovateľa sa vecou zaoberal Krajský stavebný úrad v K. (ďalej len „krajský stavebný úrad“), vo veci vyhlásenej zelene, a dal sťažovateľovi za pravdu. Okrem toho však podal podnet na konanie vo veci aj na Okresnej prokuratúre M. Uznesením zo 4. septembra 2011 bol odborom kriminálnej polície jeho podnet odmietnutý s odôvodnením, že neboli naplnené znaky skutkovej podstaty trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa. Na jeho ďalší podnet mu Okresná prokuratúra M. 12. októbra 2011 oznámila, že zamietla jeho sťažnosť proti uvedenému rozhodnutiu polície, ktoré napadol sťažnosťou na Krajskej prokuratúre v K. Táto jeho podnet nepovažovala za dôvodný. Dňa 23. novembra 2011 podal sťažovateľ obci žiadosť o zrušenie vyhlásenia verejnej zelene na jeho pozemku a 21. decembra 2011 podal obci žiadosť o čiastkovú zmenu územného plánu obce a o zrušenie stavebnej uzávery na jeho pozemku. Jeho sťažnosti podané na krajskom stavebnom úrade a na príslušnom ministerstve týmito orgánmi neboli akceptované. Postupom uvedených orgánov sa preto sťažovateľovi do budúcnosti znemožňuje slobodne užívať nehnuteľnosť, pretože k zriadeniu verejnej zelene došlo bez jeho súhlasu a súhlasu jeho právnych predchodcov ako vlastníkov nehnuteľnosti. Keďže orgány prokuratúry ani polície neakceptovali jeho podnety a nevyhoveli im, boli porušené jeho základné práva. Posledné rozhodnutie Okresnej prokuratúry M. sp. zn. Pd 1/12-13 bolo vydané 30. mája 2012, preto sťažovateľ od uvedeného rozhodnutia odvíja lehotu na podanie sťažnosti ústavnému súdu. Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Ústavnej sťažnosti sa vyhovuje.

2. Základné právo sťažovateľa V. S. právne zast. JUDr. R. S., advokát, so sídlom D. vlastníť majetok uvedené v čl. 20 Ústavy SR bolo porušené tým, že obec V. schválila dňa 28. 11. 2002 uznesenie č. 82/2002 a vydala všeobecné záväzne nariadenie 4/2002 ktorým neoprávnene zasiahla do vlastníckeho práva sťažovateľa, keď na nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve sťažovateľa vyššie uvedenými právnymi aktmi vyhlásila verejnú zeleň prostredníctvom Územného plánu obce V.

3. Sťažovateľovi sa priznáva finančné zadostučinenie vo výške 20.000,- € ako náhradu majetkovej ujmy v peniazoch, ktorú je porušovateľ povinný zaplatiť z dôvodu nezákonných rozhodnutí do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia podľa § 11 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. a to za nasledujúce 2 úkony právnej pomoci v celkovej výške 323,20,- € vrátane DPH:

1. prevzatie a príprava zastúpenia vo výške 127,16,- € + 20 % DPH = 152,50,- € + rež. paušál 7,63,- € + 20 % DPH

2. vypracovanie a podanie ústavnej sťažnosti vo výške 127,16,- € + 20 % DPH = 152,50,- € + rež. paušál 7,63,- € + 20 % DPH ktoré je povinné zaplatiť na účet advokáta JUDr. R. S. uvedený v záhlaví tohto podania do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Jedným zo zákonných predpokladov na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie pri jej predbežnom prerokovaní je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Ustanovenie o lehote na podanie sťažnosti je ustanovením kogentným, to znamená, že ústavný súd nemôže zmeškanie tejto lehoty odpustiť alebo ju predĺžiť (pozri napr. I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03, IV. ÚS 14/03, II. ÚS 330/06).

Podľa ustanovenia § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov uvedených v zákone.

Zo sťažnosti – z jej petitu – vyplýva, že sťažovateľ sa domáhal výslovne zrušenia uznesenia obce č. 82/2002 z 28. novembra 2002, aj keď v dôvodoch sťažnosti uvádzal aj iné orgány štátu, ktoré mali byť porušovateľmi jeho základného práva, ich postup a rozhodnutia však nenamietal.

Ústavný súd súc viazaný návrhom sťažovateľa preto konštatoval, že ak sťažovateľ napadol rozhodnutie obce z roku 2002 a sťažnosť doručil ústavnému súdu až 15. augusta 2012, išlo už o sťažnosť podanú po lehote určenej zákonom.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2012